

Het aantal populiererassen beperkt !

Zo zou de ondertitel kunnen luiden van een publikatie van de hand van H. F. Joachim en W. Borsdorf¹⁾.

Wat is namelijk het geval? Deze Oostduitse auteurs onderzochten ongeveer 200 klonen, afkomstig uit Polen, Oost-Duitsland, Bulgarije, Tsjechoslowakije, Roemenië en Hongarije, die ieder onder een eigen naam in gebruik zijn. Het bleek dat deze klonen, op enkele uitzonderingen na, alle behoren tot de in West-Duitsland voorkomende 16 „Altstammsorten”. De ongeveer 100 aanwezige klonen uit Tsjechoslowakije alleen al behoren tot 11 van deze rassen. De talrijke „Regenerata's” onder deze rond 100 klonen behoren alle tot 'Forndorf' (is onze 'Rege-

nerata' = 'Serotina erecta') en 'Grandis'. De schrijvers pleiten voor het laten vervallen van de naam 'Regenerata' omdat deze reeds veel verwarring heeft veroorzaakt. Temeer is dit van belang, omdat er zowel kankerresistente klonen ('Forndorf') als kankergevoelige ('Grandis') onder worden samengevat.

Verder bleek de in Roemenië aangeplante kloon 'Celei' niets anders te zijn dan het Duitse handelsras 'Leipzig'.

De schrijvers pleiten op grond van het voorgaande voor een nog nauwere internationale samenwerking op het gebied van de identificatie, nomenclatuur en registratie. Als argument voeren zij mede aan de vele verwarringen ontstaan bij internationale

uitwisseling van stekmateriaal. Alleen al onduidelijk geschreven namen op etiketten geven daartoe aanleiding. Een voorbeeld daarvan is de Poolse kloon 'Nieklanska', die in verschillende landen o.a. voorkomt als Nicklancza, niglansca en Niclausca. In vrijwel alle gevallen bleek het hier om het hetzelfde ras te gaan, n.l. 'Robusta'. In één geval betrof het 'Drömling'. Deze laatste komt overigens ook voor onder de namen 'Régénééré de Suisse' en P. rubra.

Uit eigen onderzoek en mede dankzij de medewerking van de heer H. W. Kolster, verbonden aan de Stichting Industrie-Hout, kan ik nog enkele voorbeelden van verwarring geven. Zo bleek de onder de naam 'Canadese Commune' in het populietum van de Afdeling Houtteelt van de Landbouwhogeschool voorkomende kloon, 'I 214' te zijn, evenals de Spaanse kloon 'Campeador'. De uit Frankrijk ingevoerde kloon 'Culasso' is zeer waarschijnlijk 'Ostia'. De eveneens uit Frankrijk afkomstige klonen Régénééré de l'Yonne, Régénééré Ile Balias en Régénééré de l'Aube bleken achtereenvolgens te zijn: 'Drömling', 'Forndorf' en 'Forndorf'. Van de onbekende klonen die door de Afdeling Houtteelt de

laatste jaren uit Frankrijk werden ingevoerd, kon er slechts één niet tot de ons bekende rassen worden teruggevoerd, n.l. de 'Batard d'Hauterive'. Deze in het populietum te Vineuil aan de Loire uitstekende groeiende kloon zal binnenkort in het populietum te Wageningen worden aangeplant met het doel een eerste indruk omtrent de geschiktheid voor Nederland te krijgen.

Er zouden nog talrijke voorbeelden kunnen worden toegevoegd om de nog steeds heersende verwarring te illustreren. Het voorgaande is echter voldoende om het pleidooi voor een intensieve internationale samenwerking, ook op dit gebied van de populiereenteelt, te onderstrepen. Een goede identificatie, nomenclatuur en registratie vergemakkelijken immers ook de internationale samenwerking op het gebied van houtteeltkundig- en economisch onderzoek betreffende de populiereenteelt.

Ir. J. T. M. Broekhuizen

¹⁾ Joachim H. F. en W. Borsdorf: 5-jährige Identifizierungsarbeiten an Pappelsorten aus Mittel-, Ost- und Südosteuropa. Arch. f. Forstw. 15 (1966), 5/6, 605-609.

KALENDER

Nu het plantseizoen is aangebroken begint de tijd te dringen voor hen die nog geen plantsoen bestelden. Zorgt bij aankoop dat u gezond en vooral stevig materiaal neemt. Let op eventuele insectenbeschadigingen. Het meebrengen van boktorlarven van de kwekerij naar het plantterrein is n.l. niet denkbeeldig.

Het proberen van nieuwe handelsrassen als Löns, Flevo, Dorskamp, Harff en de balsempopulieren is het overwegen waard in verband met het spreiden van risico's.

Het is goed vóór de winter de grondbewerking uit te voeren. Doorvriezen van de grond is belangrijk.

Realiseer dat zeker voor een jonge beplanting een goede ontwatering zeer belangrijk is.

Bij herbeplanting van een kapvlakte de oude sloten en greppels eerst goed ophalen. Zolang er geen beplanting is kan dit makkelijk mechanisch gebeuren. Staan de planten er eenmaal dan is het lastig en dus kostbaarder.

Hoewel zeker niet de beste tijd, toch kan in de winter ook gesnoeid worden, echter niet bij vriezende weer. Niet teveel per keer en vaak terug komen. In de winter snoeit men makkelijker teveel dan in de zomer, omdat er maar kale takken naar beneden komen.

Bij het opkronen nooit hoger dan maximaal 8 meter.

Is wildbeschadiging te verwachten dan de planten beschermen met gazen-

kokers of plastic strips. Vooral balsempopulieren hebben op het wild een aantrekkingskracht.

Hen die hout gaan verkopen zou ik adviseren: zorg er tijdig bij te zijn. Is het hout moeilijk gelegen (ver van een harde weg en in drassig terrein) dan is het goed zó vroeg te verkopen, dat de koper nog van een vorstperiode gebruik kan maken bij het vellen en uitslepen.

Verkoopt men te laat dan worden uitsleepkosten immers nodeloos hoger en dus de opbrengst voor u lager.

Om zelf een indruk te verkrijgen van de staande massa van uw te verkopen populieren, kunt u de eenvoudige methode toepassen, die is beschreven in Populier, nr. 1, 1966, blz. 11-13.

BELANGRIJKE PUBLIKATIES

Ing. Ivan Herpka: „De variatie in de lengte van vezels en in het soortelijk gewicht van hout van wilg (*Salix alba*) in een natuurlijke populatie in de Donau-uiteerwaarden” (Joegoslavisch). Bron: „Topola”, september-december 1966, pag. 2, 3 en 4.

Samenvatting:

In Joegoslavië wordt een groot deel van het populiere- en wilgehout gebruikt voor de pulpfabrikage. Dit brengt met zich mee dat grote aandacht wordt besteed aan het soortelijk gewicht en de vezellengte van het hout.

Herpka heeft getracht om door middel van boorspanen, verkregen met een aanwasboor, cijfers hierover te verzamelen. Hij kwam daarbij tot de volgende resultaten:

a) Het soortelijk gewicht neemt toe van het centrum van de stam naar de bast. Het gemiddelde soortelijk gewicht voor

alle stammen bedroeg 0,337.

Het soortelijk gewicht neemt af bij toeneming van de breedte van de jaarringen. Dit staat in verband met het feit dat het hout bij de kern van de stam uit juveniel hout bestaat met brede jaarringen.

- b) De lengte van de houtvezels neemt toe van het centrum van de stam naar de bast. De gemiddelde lengte van de vezels bedroeg 0,959 mm. Als men rekening houdt met de oppervlakte van de stamdoorsnede, waarop elk onderdeel van de boorspaan betrekking heeft, bedraagt de gemiddelde vezellengte 1,082 mm. De vezellengte neemt af met toeneming van jaarringbreedte. Dit houdt ook weer verband met de aanwezigheid van juveniel hout met bredere jaarringen bij de kern van de stam op de hoogte die bemonsterd is.
- c) Het onderzoek heeft bevestigd dat het mogelijk is bepaalde